

finde, var ganske naturligt. (Afbrydelse af *Zahle*). Naa, det glæder mig, at det ærede Medlem har fundet det samme, saa ere vi jo egentlig enige. Men hvor bliver saa den overvældende Trang af, der var saa stærk, at ikke en Gang Højres Ledelse skulde kunne forhindre, at Højremænd i stort Tal gaa hen og stemme paa Reformpartiets Mænd? Jeg tror nemlig ikke, det vil ske undtagen i Ny og Næ og ganske enkeltvis. (*Zahle*: Det er jo kun en kvantitativ Forskel). Men det ærede Medlem maa erkende, at det kvantitative betyder en hel Del.

Formanden: Jeg maa bede ærede Medlemmer undlade at afbryde Talerne.

N. Andersen: Hvis f. Eks. for at bedømme Værdien af det kvantitative — jeg husker ikke, om det er 14 eller 15 Medlemmer, det ærede Medlem staar i Spidsen for her — hvis det nu var f. Eks. 57—58 — det er jo ogsaa kun en kvantitativ Forskel — i Stedet for 14—15, saa havde den kvantitative Forskel vistnok ikke saa ganske lidt Værd for det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds. Altsaa, det kvantitative kan man virkelig ikke se bort fra.

Endvidere var det ærede Medlem — det skal jeg kun ganske kort berøre — inde paa en ganske morsom Drøftelse, Kritik af eller Redegørelse, hvad man nu vil kalde det, for nogle Udtalelser, som en anden Højremænd havde benyttet ogsaa ved et Møde for nylig, nemlig det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller). Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds varierede ret morsomt dette Tema om Lysets og Mørkets Engle osv. Ja, det gjorde det ærede Medlem virkelig saadan, at det vilde have været ganske overordentlig morsomt, hvis ikke Sagens Genstand havde været saa alvorlig, som den er. Jeg skal slet ikke komme ind paa at omtale hele denne Sag, hele dette Intermezzo i sin Virkelighed. Jeg antager nemlig, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds vil svare selv. Men jeg vil gerne sige, at for mig staar den Maade, hvorpaa det ærede Medlem behandlede Forsvarssagen, som en ny Bekræftelse, der for Resten ikke behøvedes, af den Betragtning, der ofte er gjort gældende fra Højres Side, at man her i Landet behandler det ret fundamentale Spørgsmaal, som det jo altid vil være for en Nation, hvorledes den skal kunne forsvare sig, paa en Maade, der kun i ringe Grad ligner den, som andre Landes Repræsentationer behandle den Sag paa.

Jeg tror ikke, det er til nogen egentlig Ros for os, at vi kunne behandle disse Spørgsmaal paa en saadan Maade. Jeg tror heller ikke, det baader os udad til eller indad til.

Det ærede Medlem konkluderede saa i Tilslutning til sin Omtale af Højre derhen, at den konservative Samlingspolitik var Fremtidfare, den Politik vilde han bekæmpe til det yderste. Denne Udtalelse smigrer mig egentlig. Jeg er det ærede Medlem taknemmelig for den; den viser nemlig, at det ærede Medlem ser, hvor Faren ligger for ham og hans Partis Anskuelser. Det kan kun glæde Højre at se, at et saa yderligt gaaende Venstreparti som det, det ærede Medlem staar i Spidsen for, betragter Højre, den konservative Samlingspolitik, som den værste og alvorligste Modstander, de have. Det viser bedre end noget andet, hvilken Kraft ogsaa det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds lægger ind i den Del af vort Folk, som man med Føje kan henregne til det konservative Parti i Landet. Det kan kun glæde enhver Højremænd, og det glæder ogsaa mig, at det ærede Medlem er kommet til det Resultat, at der er det, som det vil blive sværest for ham at komme ud over. Jeg tror, det ærede Medlem har ganske Ret. Naar alt kommer til alt, da vil — om ikke i Dag eller i Morgen eller de nærmeste Dage eller de nærmeste Aar, men ske vil det, de af os, der leve, ville faa det at se, — netop det, som det ærede Medlem kalder den konservative Samlingspolitik, og kun den, være det, der med mere eller mindre Held — og jeg haaber med Held — vil kunne sætte en Dæmning for den Nedbrydningspolitik, der i første Række er proklameret af det ærede Socialdemokrati og som jo saa alvorligt støttes og hjælpes af det Parti, som det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds staar i Spidsen for. Jeg kan kun glæde mig over, at det ærede Medlem sætter Højres Kraft her i Landet saa højt, som han gør, naar han erklærer, at det er det Parti, den Bevægelse, som han først og fremmest vil anvende sine store Kræfter — jeg mener, det ærede Medlem er en Kraft i Politik — paa at bekæmpe.

Det ærede Medlem var ogsaa i sin Tale stærkt inde paa Spekulation om Samarbejde og Sammenslutning dels mellem Reformpartiet og Højre, dels mellem Reformpartiet og det forhandlende Venstre. Men hvorfor standsede det ærede Medlem der? Hvorfor kom han ikke ind paa